

steriet har redegjort for de undersøgelser, der er gennemført af sagerne vedrørende 30 af disse personer, idet sagen mod Søren Kam er behandlet særskilt.

Det fremgår endvidere af notatet, at Rigsadvokaten har fundet, at der kun for så vidt angår 11 af personerne kan være grundlag for at overveje, om yderligere undersøgelser eller en egentlig politimæssig efterforskning/eftersøgning bør iværksættes, idet de øvrige personer på listen enten allerede er genstand for retsforfølgning (Søren Kam) eller må anses for døde eller forsvundne. Rigsadvokaten har i den forbindelse anført, at sagerne mod disse 11 personer i det omfang, det har været muligt, har været undersøgt af de tyske myndigheder, som med forskellige begrundelser har henlagt sagerne, idet man i en række tilfælde har henvist til blandt andet bevismæssige vanskeligheder.

For så vidt angår den person, som er nævnt i spørgsmålet, har Rigsadvokaten anført følgende (anonymiseret):

»Der fandtes ingen sag på denne i Afdeling G's arkiver, ligesom han ej heller er anført i Rigsarkivets kartotek.

Af det fra Tyskland fremsendte materiale fremgår, at retsforfølgningen mod ham blev stillet i bero den 16. maj 1966 af statsadvokaturen i Hamborg. Af den tidligere skrivelse af 27. juli 1999 fra Det Centrale Kontor i Ludwigsburg til Justitsministeriet i den tyske delstat Baden-Württemberg fremgår, at dette skete ved kendelse afsagt af Landesgericht i Hamborg.

Af det senest fremsendte materiale bilag 9 fremgår, at (WR) var sigtet/mistænkt for medvirken til drab af i alt 19 danske statsborgere samt et drabsforsøg.

Der skulle angiveligt være tale om 3 forhold, nemlig drab på 11 danskere den 8. – 9. august 1944, drab på 7 danskere og forsøg på drab på 1 dansker den 24. februar 1945 og drab på en dansker (FHR) den 12. april 1945.

Da man imidlertid må betegne hans rolle vedrørende de to første handlinger som medvirken til den drabsform, der i Tyskland kaldes totschlag og er undergivet en forældelsesfrist på 15 år, er forholdene forældede.

Vedrørende drabet på (FHR) er det anført, at man har sluttet sagen på bevisets stilling.

Af bilag 3 p. 110 ff. Fremgår, at (WR) bl.a. skulle have ageret som chauffør under transporten af den danske statsborger (FHR), der blev dræbt i forbindelse med en storrazzia i Slagelse.

Det fremgår endvidere, at (WR) skulle have nægtet al kendskab hertil (...).

Denne sag er således ligeledes blevet indgående behandlet af de tyske myndigheder.

Det fremgår dog ikke direkte, om han er udfundt. Det kunne dog med hensyn til det i bilag 3 anførte om, at han nægter al kendskab til sagen fra Slagelse, tyde herpå.«

Rigsadvokaten har i skrivelsen af 26. marts 2002 anført, at der ikke efter Rigsadvokatens opfattelse bør indledes efterforskning eller gennemføres yderligere undersøgelser vedrørende sagerne mod de nævnte 11 personer, herunder den i spørgsmålet nævnte person.

For så vidt angår begrundelsen herfor anfører Rigsadvokaten følgende:

»Jeg har ved afgørelsen lagt vægt på, at det efter en samlet vurdering af de foreliggende oplysninger ikke synes realistisk at antage at yderligere undersøgelser eller egentlige politimæssige efterforskning vil føre til, at sagerne kan gennemføres, således at personerne findes skyldige i strafbare forhold. En egentlig efterforskning og eftersøgningsindsats vil i givet fald indebære omfattende samarbejde med de tyske myndigheder og formentlig også med en række andre landes myndigheder. Efterforskningen må yderligere antages at blive meget langvarig og ressourcekrævende både for de danske myndigheder og for de øvrige involverede lande.

Spørgsmålet om den forventede efterforsknings- og eftersøgningsindsats skal endvidere ses på baggrund af sagerens alder. Henset til de høje beviskrav, der stilles i straffesager, må det således antages at være overordentlig vanskeligt for anklagemyndigheden i givet fald at løfte bevisbyrden med hensyn til de pågældendes skyld. De fleste vidners erindring om de relevante episoder vil således være påvirket af de mange år, der er gået siden begivenhederne fandt sted, ligesom de fleste vidner må formodes ikke længere at være i live. Hertil kommer yderligere, at de foreliggende oplysninger heller ikke med nogen grad af sikkerhed godtgør, at de mistænkte fortsat er i live. De pågældende har i øvrigt, hvis de er i live, en alder, hvor det må anses for tvivlsomt, om de pågældende vil være i live på tidspunktet for en eventuel retssag.

Jeg kan tilføje, at min indstilling om ikke at foretage yderligere ikke indebærer, at der i sagen er truffet en endelig afgørelse om ikke at rejse sigtelse eller tiltale mod personerne på listen fra 1965. Eventuelle væsentlige nye oplysninger om sagerne vil således fortsat kunne danne